

10 + + +

Misja pasjonistyczna i ewangelizacja: Ukrzyżowanie w Chrystusie

O. Gwen B. Barde, C.P.

Jubileum

W tej katechezie przyjrzymy się źródłom i zasobom misji i ewangelizacji pasjonistów. **ŹRÓDŁO** to Męka i Śmierć Jezusa Chrystusa. **ZASOBY** są dwojake: nasze **pasjonistyczne wspólnoty** uczestniczące w zdumiewającej miłości płynącej z Męki Pańskiej oraz **znaki czasu** wskazujące współczesnego ukrzyżowanego, z którym dzielimy tę miłość. Ożywiając nasz charyzmat, Memoria Passionis, św. Paweł od Krzyża inspirował się refleksjami apostoła Pawła, kierowanych do ówczesnych wspólnot chrześcijańskich: „My głosimy Chrystusa ukrzyżowanego” (1 Kor 1,23). Ta refleksja stała się również pasjonistyczną misją ewangelizacji: **GŁOSIMY CHRYSTUSA UKRZYŻOWANEGO**. Pierwsza część dotyczy ewangelicznego charakteru „MY” - braci zebranych przez św. Pawła od Krzyża;

Jubilaeum

FORMACJA I KATECHEZA

DRUGA przedstawia dynamikę ewangelizacyjną „GŁOSZENIA”, które podejmuje każda wspólnota pasjonistów; TRZECIA część nawiązuje do stałej obecności „CHRYSTUSA Ukrzyżowanego” pośród nas, który wzywa do codziennego ewangelicznego powiązania Męki Chrystusa z dzisiejszymi ukrzyżowanymi.

Ewangelizacja w Urzyżowanym „MY”

W dzisiejszych czasach istnieje wiele kwestii społecznych, które gorliwi ewangelizatorzy mogą wybrać jako tematy misyjne: rozpad rodzin, wysiedlenie młodzieży, indywidualizm, kryzysy migracyjne i uchodźcze, kwestie ekologiczne, relacje w przestrzeni cyfrowej, historie dzieci i kobiet, konsekwencje prowadzonych wojen, głodu, globalnej pandemii itd. Obecnie istnieją globalne agencje i organizacje pozarządowe, których działalność skupia się wokół wymienionych kwestii. W związku z tym w naszym Zgromadzeniu jest wielu wykwalifikowanych i oddanych pasjonistów podejmujących inicjatywy w ramach wyspecjalizowanych apostolatów lub apostolatów „à la carte”. Niemniej jednak fundamentalna odpowiedź pasjonistów na te kwestie sięga znacznie głębiej niż interwencja kryzysowa i środki strategiczne. Odpowiadamy przez WSPÓLNOTĘ powołaną przez miłość wypływającą z Chrystusa Ukrzyżowanego. Taka Ukrzyżowana WSPÓLNOTA szerzy naukę o męce Chrystusa, aby zrównoważyć dezintegrację, wysiedlenie, powierzchowne relacje i paliatywne reakcje na ludzkie cierpienie.

Problemy i kryzysy, które istniały w czasach Jezusa Chrystusa, nie różniły się dalece od tych, z którymi musimy sobie radzić również dzisiaj: imperialne podporządkowanie, dyskryminacja religijna, niesprawiedliwa sytuacja ekonomiczna itd. Chrystus reagował na te sytuacje nie tylko poprzez programy rozwiązywania konfliktów, ale przez wnikanie głęboko w korzenie tych kryzysów całkowitego odłączenia ludzkości od Boga - źródła wszelkiego życia i tego świata. Cały ewangeliczny program Chrystusa miał na celu zgromadzenie wszystkich ludzi w Królestwie Bożym - dlatego EWANGELIZACJA opiera się przede wszystkim na zgromadzeniu. Szczyt ewangelizowania (gromadzenia się w miłości Bożej) osiąga się w ukrzyżowaniu Chrystusa: „A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie” (J 12,32).

Św. Paweł od Krzyża starał się podtrzymywać ewangelizacyjną jedność, dokonującą się w Chrystusie. W Memoria Passionis św. Paweł łączy życie codzienne z męką Chrystusa nie tylko poprzez umysłowe wspomnianie tego, co wydarzyło się dwa tysiące lat temu, czy też przez zwykłe rekonstrukcje podejmowane przez artystów wizualnych i artystów teatru pasyjnego. Święty Paweł od Krzyża zobowiązuje się do PAMIĘCI, dążąc do codziennego zjednoczenia z cierpieniem Chrystusa - 1) w kontemplacji - modlitwa i umartwienie;

2) dzieląc ukrzyżowaną jedność ze swoimi pierwszymi towarzyszami (wspólnotą); i 3) dzieląc się ogromną miłością z ukrzyżowanymi w swoich czasach.

NAUCZANIE jako codzienna praktyka pasjonisty
Powraca temat konkretnych form kaznodziejstwa, którym powinniśmy nadać priorytet - rekolekcje, misje, parafie, szkoły, ŚOPSy i inne apostolaty. Św. Paweł od Krzyża nie bez powodu stawiał jedne formy nad innymi, które również były opisywane przez wczesnych ojców naszego Zgromadzenia. Niezależnie od podstaw prymatu którejkolwiek z powyższych form, wracamy do naszego fundamentalnego rozumienia pasjonistycznego nauczania - ŻYJĄCEGO Chrystusa Ukrzyżowanego. Dla św. Pawła od Krzyża ewangelicznie „Głosimy Chrystusa Ukrzyżowanego” oznacza ŻYJEMY Ukrzyżowanym Chrystusem. „Nie możemy bowiem podejmować się głoszenia innym posłannictwa krzyża, jeżeli najpierw sami nie będziemy nim przepojeni.” (Reguła i Konstytucje CP, nr 9).

Dlatego św. Paweł od Krzyża tak określa tę, swojego rodzaju, pełną zaangażowania falę ewangelizacji pasjonistycznej: 1) przeżywanie przesłania Krzyża w naszym codziennym zjednoczeniu z Chrystusem Ukrzyżowanym; 2) dzielenie krzyżowanego życia z naszymi braćmi (i siostrami) we wspólnocie - ukrzyżowani wśród radości,

+

+

+

+

Jubilaeum

+

+

+

FORMACJA I KATECHEZA

bólu, pociech, frustracji, zdrowia, choroby, zdolności i słabości we wspólnocie; i 3) przeżywanie przesłania Krzyża jako forma głoszenia jego wydarzeń innym – poprzez połączenie i jedność z ukrzyżowanymi w dzisiejszych czasach. Wraz z głoszeniem Męki Chrystusa, poprzez życie i świadectwo, ewangelizacja łatwo daje się zastosować w każdej formie nauczania – czy to rekolekcje, misje ludowe, misje parafialne, misje itd. Kiedy żyjemy CHRYSTUSEM UKRZYŻOWANYM, ewangelizacja może przybierać wiele form.

Musimy stale sobie przypominać, że nasze ŻYCIE jest wspólnotowym życiem, wspólnotowym głoszeniem, zgodnie z biblijnym – GŁOSIMY. Kaznodzieja pasjonista, w parafii, w której posługuje, czerpie ze swojego pasjonistycznego życia wspólnotowego, treść swojego nauczania. Pasjonista jest odpowiedzialny za przynoszenie wspólnocie owoców swojego nauczania - zarówno poprzez wsparcie duchowe i w sprawach doczesnych, przez dobrą radę jak również towarzysząc w emocjonalnym zmęczeniu. Tak aby pozwolić wspólnocie na wejście w posiadanie tych duchowych owoców przez wspólnotę, które będą również ubogacać kaznodzieję. Oto niektóre korzyści płynące z praktyki sześciomiesięcznego okresu spędzanego w samotności i sześciomiesięcznego apostołatu we wczesnych latach naszego Zgromadzenia. Równoważymy odśrodkową (zewnętrzną) i dośrodkową (wewnętrzną) dynamikę naszego wspólnotowego życia apostołskiego.

UKRZYŻOWANY CHRYSTUS DZISIAJ

Nmur_px_h0ac qg# nwr_lgc* irEpc pxsa_ uwxu_lgc l_qxck s
af_pwxk_rmug_n_qwhlck s* bmrwax nmxmlpcem s k lgchqx_lg_
mbisngc axcem_irs Afpwqrsq_ bądź n_rmaclrpxks +
l_bkgcplcem qisngclg_ qg# l_ agcpngclgs q_kwk u qm`gc,
+u, N_uc0mb Ipxw_ nojmował hcb1_i k#i# Afpwqrsq_lgc
u i_rcempg_af`gcplcem nmdb\_lg\_ qg# uqxcafm`calch
pxcawugqrm ag agcpngclg_* _jc axcpn_lg_ życia x kg0m ag
uwn0wu_h0ach x agcpngclg_ Afpwqrsq_, Ipsaf_ kg0m #
raflg#r_ npxcx Afpwqrsq_ l_ ipxw s nmxmqr_hc
l_hnmr# lgchqxwk_lrgbmrs k l_bxggchqxc agcpngclg_* irEpc
u bs ch kgcpxc uwlg_i_h0 x mbb_jclg_ qg# jsbxim ag mb @me_*
lgcsdlm ag um`ca jsbxg g l\_pmbE#u\* nmpxsac1g\_ xm`mug0x_
g mbnmugcbxg_jlm ag um`ca q0`waf g k0mbwaf*
glbwugbs_jgxk* e0Eb u0_bxw grn, Kw* n_qhmlg ag* lgc
km ckw npxcqr_# e0mqg# Afpwqrsq_ Sipxw mu_lcem*
bmnEig_lgc`#bxgc hs _blcem uqnE0axc_lgc
sipxw mu_lcem,

Kiedy byłem jeszcze studentem pracującym w szpitalu urologicznym w Manili, pielęgniarka zapytała mnie: „Bracie, widziałem bardzo krwawy film o ukrzyżowaniu Chrystusa - czy to naprawdę konieczne... ta wszechobecna przemoc i nieludzkie cierpienie”. Odpowiedziałem: „A czy powiedziałaś to samo pacjentce z rakiem przechodzącej chemioterapię – „Nie dam rady ci towarzyszyć w tym bólu – czy to naprawdę konieczne?” Głosimy Chrystusa Ukrzyżowanego, stojąc u boku tych, którzy są krzyżowani w szpitalach, w więzieniach; krzyżowani przez głód, duchową pustkę, relacyjne pustki. Tak jak Chrystus znosił wszelkie cierpienia za nas, tak my nie możemy opuścić nikogo w cierpieniu. Dla kogoś, kto kocha, nie ma wytchnienia od obecności i pomocy w niesieniu krzyża. Dlatego misja pasjonistów to twórczość, trwająca przez wieki z krzykiem cierpiących ze wszystkich zakątków świata. Papież Franciszek zwrócił się do uczestników Kapituły Generalnej 2018 z podobną zachętą: „W obecnym wieku przemian... jesteście wezwani, aby być czujnym na obecność i działanie Ducha Świętego, odczytując znaki czasu... Św. Paweł od Krzyża był bardzo twórczy, odpowiadając na potrzeby swoich czasów, uznając (...), że „miłość Boga jest geniuszem i nie tyle potwierdzają ją słowa, ile czyny i przykłady tych, którzy kochają” (Reguła 1775, XVI). Twórcza wierność waszemu charyzmatowi pozwoli wam odpowiedzieć na potrzeby współczesnego ludu, będąc blisko cierpiącego Chrystusa, aby nieść Jego obecność cierpiącemu światu”.

